

บทที่ 4

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงสภาพการตั้งถิ่นฐาน

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของสภาพการตั้งถิ่นฐาน จะทำการศึกษาทั้งสภาพทางกายภาพ เศรษฐกิจและสังคม ตลอดทั้งความคิดเห็นของคนในกลุ่มต่างๆ ที่มีต่อพื้นที่ รวมทั้งพัฒนาการของพื้นที่ในช่วงระหว่างที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลักดังนี้

- 1) การเปลี่ยนแปลงของการตั้งถิ่นฐาน และความเป็นมาของอ่าวนาง จะทำการศึกษาจากอดีตจนถึงปัจจุบันในช่วงก่อนและระหว่างที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ ทั้งในด้านกายภาพ เศรษฐกิจและสังคม
- 2) สภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วยลักษณะทางกายภาพของการใช้ที่ดินในปัจจุบัน การถือครองที่ดิน การใช้ประโยชน์และรูปแบบของอาคาร สภาพเศรษฐกิจและสภาพทางสังคม โดยมุ่งเน้นไปที่ความเชื่อมโยงของคนกลุ่มต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้พื้นที่ และปัญหาของคนต่างกลุ่มที่มีการใช้พื้นที่เดียวกันในกิจกรรมต่างกัน
- 3) ทิศนคติของคนกลุ่มต่างๆ ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่ และแนวทางในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาในพื้นที่

4.1 การเปลี่ยนแปลงของการตั้งถิ่นฐานและความเป็นมาของอ่าวนาง

การอธิบายการเปลี่ยนแปลงการตั้งถิ่นฐานแต่ละช่วงจะกล่าวถึงรูปแบบการตั้งถิ่นฐานและสภาพพื้นที่ ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตั้งถิ่นฐาน การใช้พื้นที่ อาคารบ้านเรือน สภาพทางเศรษฐกิจ วิถีชีวิตและสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป จากการค้นคว้าข้อมูลแบบทุติยภูมิทางประวัติศาสตร์ที่มีการรวบรวมไว้และข้อมูลแบบปฐมภูมิที่ได้พบปะพูดคุยกับผู้คนในท้องถิ่น

ความเป็นมาของพื้นที่อ่าวนางในช่วงระยะเวลาประมาณ 25 ปีที่ผ่านมา จะเป็นช่วงที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยวเกิดขึ้นในพื้นที่ โดยการเปลี่ยนแปลงการตั้งถิ่นฐานในช่วงพัฒนาการท่องเที่ยว นั้น เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งทำการศึกษาความเป็นมาในพื้นที่จากการสัมภาษณ์ผู้ที่อาศัยในพื้นที่และมองเห็นความเปลี่ยนแปลงของพื้นที่มาโดยตลอด โดยจะแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 6 ช่วง เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดของ Butler เรื่องการวิวัฒนาการของเมืองท่องเที่ยว ดังนี้

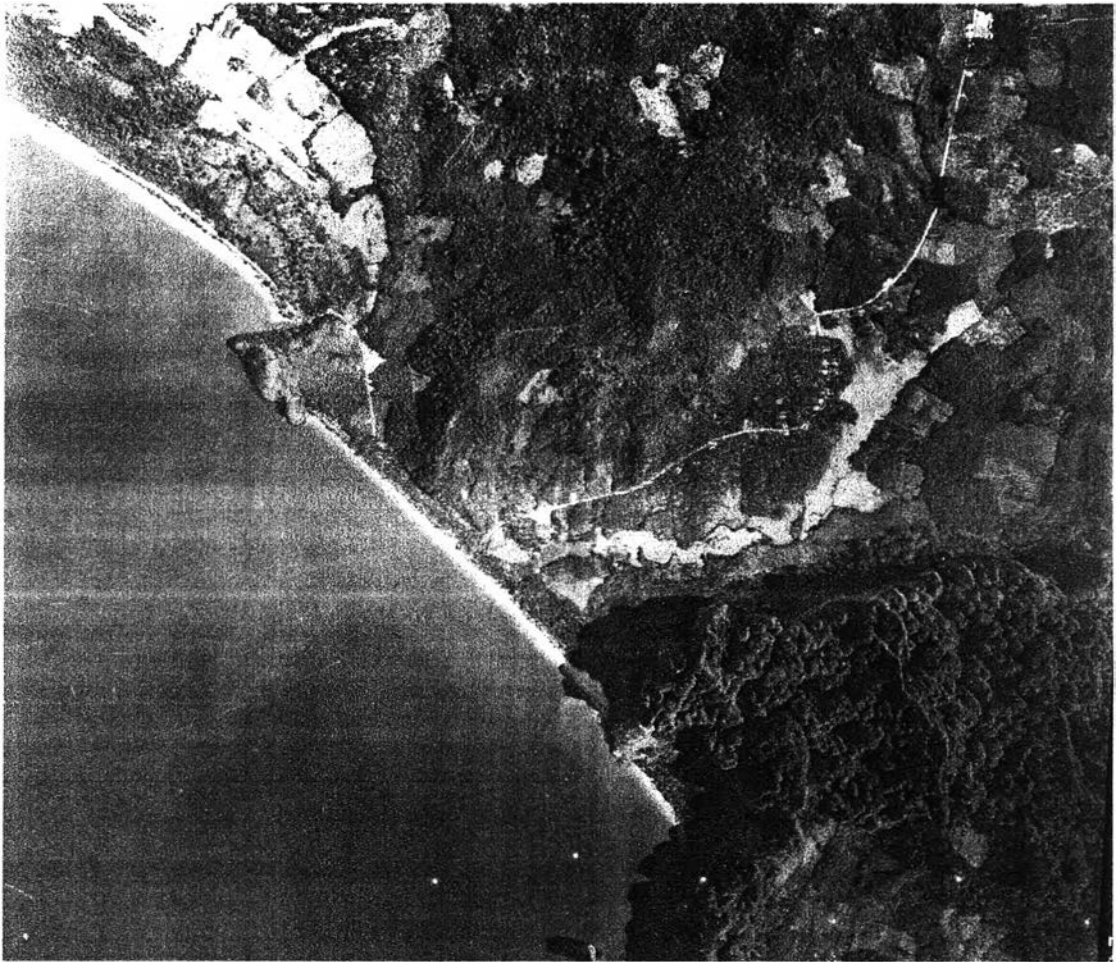
4.1.1. ช่วงแรก ก่อนปี พ.ศ. 2520 (ช่วงก่อนมีการพัฒนาการท่องเที่ยว)

สภาพพื้นที่โดยทั่วไป

สภาพของพื้นที่ของตำบลอ่าวนางยังเป็นชายหาดที่มีความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติสูงมาก และมีการตั้งถิ่นฐานของชุมชนมุสลิม ในบริเวณบนเนิน(ควน)ถัดออกมาจากชายหาด โดยลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประชากรในช่วงนี้จะหนาแน่นอยู่บริเวณชุมชนบ้านคลองแห้ง ริมทางหลวงหมายเลข 4202 โดยเหตุผลที่ส่วนใหญ่ตั้งถิ่นฐานบนควนเนื่องจากในฤดูมรสุมจะมีฝนตกชุกและทะเลมีคลื่นลมแรง การตั้งถิ่นฐานบนที่สูงจะมีความปลอดภัยสูงกว่าพื้นที่ต่ำและพื้นที่ริมชายหาด พื้นที่ส่วนใหญ่ยังเป็นป่า ส่วนในพื้นที่ที่มีการตั้งถิ่นฐานก็เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงเป็นพื้นที่เกษตรกรรมเช่น สวนยาง และสวนมะพร้าว

โดยในช่วงนี้ชุมชนบ้านคลองแห้งเป็นศูนย์กลางของชุมชนเนื่องจากสภาพพื้นที่มีลักษณะเป็นควนขนาดใหญ่อยู่ติดเชิงเขาคลองแห้ง มีคลองแห้งที่สามารถนำเรือออกสู่ทะเลเพื่อทำการประมงชายฝั่งได้ ทำให้เกิดการรวมกลุ่มตั้งถิ่นฐานในบริเวณดังกล่าวและมีสยิดบ้านคลองแห้งเป็นศูนย์กลางของชุมชน โดยที่บริเวณหมู่ที่ 2 บ้านอ่าวนางเป็นชุมชนรอง ยังไม่มีชาวบ้านเข้าไปตั้งถิ่นฐานมากนักเนื่องจากสภาพพื้นที่เป็นลักษณะที่ราบเล็กๆระหว่างหุบเขาทำให้พื้นที่ในการประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมมีน้อย นอกจากชุมชนบ้านคลองแห้งและชุมชนบ้านอ่าวนางแล้วยังมีชุมชนอ่าวน้ำเมาซึ่งเป็นชุมชนชาวประมงเล็กๆประมาณ 10-15 ครัวเรือนที่บริเวณปากคลองหน้าอ่าวน้ำเมา

การตั้งถิ่นฐานในระยะแรกของชุมชนในตำบลอ่าวนาง จะมีการปลูกบ้านเรือนอยู่ในพื้นที่ป่าแล้วเปลี่ยนพื้นที่ป่าเป็นพื้นที่เกษตรกรรม และเป็นการปลูกบ้านในพื้นที่สวนตนเอง โดยจะทำสวนในพื้นที่เล็กๆบนควนเนื่องจากพื้นที่ถูกขนาบด้วยภูเขา ได้แก่เขาคลองแห้ง เขาอ่าวนาง และเขาหางนาศ โดยอาคารบ้านเรือนจะเกาะกลุ่มอยู่ตามถนนซึ่งยังเป็นถนนลูกรังแคบๆ และถัดจากหลังบ้านจะเป็นพื้นที่สวนเรื่อยไปจนถึงเชิงเขา ส่วนพื้นที่ริมชายหาดถูกละเลยตามธรรมชาติมีต้นมะพร้าวขึ้นทั่วไปยังไม่มีการเข้าไปใช้พื้นที่ริมชายหาด ชาวประมงที่ประกอบอาชีพประมงชายฝั่งอาศัยเทียบเรือบริเวณปากคลองแห้งซึ่งอยู่หลังเขาหินปูนเล็กๆบริเวณด้านหน้าหาดอ่าวนางอาศัยหลบคลื่นลมในเวลาที่มีมรสุม

รูปที่ 4.1 แสดงภาพถ่ายทางอากาศของอ่าวนาง ปี พ.ศ.2519

ที่มา : กรมแผนที่ทหาร

ระบบเศรษฐกิจ

การประกอบอาชีพส่วนใหญ่ของคนในพื้นที่ จะประกอบอาชีพการประมงชายฝั่ง รองลงมา ได้แก่ เกษตรกรรมประเภทสวนมะพร้าว สวนยางพารา ปาล์มน้ำมัน เป็นหลัก โดยในช่วงนี้ชุมชนอยู่ในลักษณะชุมชนชนบท และส่งสินค้าเกษตรกรรมเข้าไปขายในเมืองกระบี่บ้าง

สำหรับธุรกิจด้านการบริการการท่องเที่ยวยังไม่มีบทบาทในช่วงเวลานี้ เนื่องจากอ่าวนางยังไม่เป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป และการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพียังไม่ค่อยเป็นที่รู้จัก โดยที่แหล่งท่องเที่ยวหลักของภูมิภาคนี้อยู่ที่จังหวัดภูเก็ต

ลักษณะทางสังคมและวิถีชีวิต

แรกเริ่มมีกลุ่มชาวเลกลุ่มหนึ่งอาศัยอยู่ทางทะเลใต้ในมหาสมุทรแปซิฟิก ได้อพยพเร่ร่อนไปตามเกาะแก่งและชายหาดต่างๆโดยเรือที่เรียกกันว่า "ปราหู้" ร้อยกว่าปีมาแล้วที่ชาวเลกลุ่มนี้อาศัยในประเทศไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย และหมู่เกาะต่างๆ ในทะเลใต้มีชื่อเรียกแตกต่างกันตามเผ่าพันธุ์ของตนเองเช่น อูรังลาไว้ย, มาซิง, มอแกนและมอเกลัน ต่างมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเล็กน้อย จนคนเมืองทางตอนใต้ของประเทศไทยเรียกคนกลุ่มนี้ว่า "ชาวเล" หรือ "ชาวน้ำ" โดยทางการไทยเรียกว่า "ไทยใหม่" อย่างไรก็ตามชนเผ่าย่อยๆ เหล่านี้มีชาวอูรังลาไว้ยมากที่สุดในตอนใต้ของประเทศไทย (คำว่า "อูรัง" มีความหมายว่า "มนุษย์หรือคน" ส่วนคำว่า "ลาไว้ย" แปลว่า "น้ำ" ดังนั้นคำว่า "อูรังลาไว้ย" จึงมีความหมายว่า "คนที่มาจากท้องน้ำหรือคนที่มาจากทะเล" หรือชาวเล นั่นเอง) โดยเฉพาะพวกที่อาศัยบนเกาะสิเหร่ซึ่งเป็นเกาะเล็กๆที่เป็นบริวารของจังหวัดภูเก็ต จวบจนเมื่อ 70 กว่าปีมานี้ชาวอูรังลาไว้ยเริ่มถูกกลืนไปกับชาวมุสลิมในพื้นที่ และตั้งเป็นหมู่บ้านชาวประมงริมฝั่งประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านและเกษตรกรรม สังคมของชุมชนอ่าวนางเป็นสังคมเกษตรกรรม รวมถึงประกอบอาชีพประมงชายฝั่งเป็นส่วนใหญ่ ความเป็นอยู่ของชาวบ้านเป็นไปแบบเรียบง่ายยังไม่มีความสะดวกสบาย ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิมนับถือศาสนาอิสลาม ประกอบอาชีพทำสวน หารปลา เพื่อประทังชีวิต และมีการเก็บผลผลิตขายสู่ตลาดภายนอกบ้าง สินค้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าทางการเกษตรเช่นยางพารา ปาล์ม น้ำมันและมะพร้าว

สภาพแวดล้อม

ลักษณะสภาพแวดล้อมของพื้นที่อ่าวนาง ยังมีความเป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์ หาดทรายมีลักษณะพิเศษโดยที่ทรายเป็นสีชมพู น้ำทะเลใสสะอาด ในขณะที่บนฝั่งการตั้งถิ่นฐานของคนในพื้นที่จะรวมกันอยู่ในพื้นที่บ้านคลองแห้ง และประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำให้ในพื้นที่อุดมไปด้วยป่าไม้และเรือสวนของชาวบ้าน

หัวข้อ การเปลี่ยนแปลงการตั้งถิ่นฐาน
เนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยว
กรณีศึกษา ตำบลฮาดหงะ จังหวัดกระบี่

แผนที่ ๖

แสดง รูปแบบการตั้งถิ่นฐานช่วงแรก
(ก่อนปี พ.ศ. 2520)
ที่มา จากการสำรวจภาคสนาม

สัญลักษณ์

- ที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย
- ที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง
- ที่อยู่อาศัยหนาแน่นสูง
และพาณิชย์กรรม
- อุตสาหกรรม
- สถานที่ราชการ
- ศาลากลาง

ชื่อนิสิต อธิติ กัลปนทรัพย์
รหัสนิสิต 45 42211 24
อาจารย์ที่ปรึกษา อ. ชวิญญ์สรวิทย์ อดิโทธิ

แหลมทางนาศ

ทะเลอันดามัน

หาดพริตนาธารา

ฮาดหงะ

อำเภอไร่เลย์ตะวันตก

อำเภอไร่เลย์ตะวันออก

ฮาดน้ำเมา

ช่วงต่อมาเป็นระยะที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงการตั้งถิ่นฐานของชุมชนประมงมาเป็นชุมชนที่ให้บริการทางด้านการท่องเที่ยว จะเริ่มตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2521 เป็นต้นมา ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเกิดขึ้นในพื้นที่อำเภอนางทั้งด้านการสภาพการตั้งถิ่นฐานและการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

4.1.2. ช่วงที่ 2 ปี พ.ศ. 2521-2525 (ช่วงแรกเริ่มเปิดพื้นที่)

สภาพพื้นที่โดยทั่วไป

ลักษณะและพื้นที่ในช่วงนี้ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงไปมากนัก พื้นที่ส่วนใหญ่ของชุมชนยังคงสภาพเดิม โดยที่ชุมชนยังคงรวมตัวหนาแน่นในบริเวณชุมชนบ้านคลองแห้ง โดยที่พื้นที่บริเวณบ้านอำเภอนางยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากเดิม พื้นที่ส่วนใหญ่ยังเป็นเกษตรกรรมและสภาพแวดล้อมยังมีความสมบูรณ์อยู่มาก

รูปแบบการใช้พื้นที่ในช่วงนี้ยังคงเดิมโดยพื้นที่ส่วนใหญ่ ยังคงเป็นป่าไม้ที่มีความอุดมสมบูรณ์สูง และมีพื้นที่เกษตรกรรมอยู่ใกล้ๆพื้นที่ชุมชนคลองแห้ง เนื่องจากในพื้นที่มีลักษณะเป็นที่ราบบนเนินที่มีขนาดกว้างกว่าที่อื่นๆ

นักท่องเที่ยวเริ่มเข้ามามีบทบาทในพื้นที่โดยเริ่มจากไกด์ที่พานักท่องเที่ยวที่เดินทางไปเที่ยวเกาะพีพีทางฝั่งเกาะภูเก็ต เริ่มเข้ามาจำหน่ายชื่อของเซตเบียงอาหารเพื่อนำไปบริการและขายแก่นักท่องเที่ยวประเภท Back-Packer ที่เข้าไปท่องเที่ยวบนเกาะพีพี

ระบบเศรษฐกิจ

รูปแบบทางเศรษฐกิจในช่วงนี้ ยังเป็นรูปแบบของการประกอบอาชีพประมงในพื้นที่เป็นอาชีพเป็นหลัก ซึ่งเป็นรูปแบบประมงชายฝั่ง และมีการประกอบอาชีพเกษตรกรรมรองลงมา เหมือนดังเช่นแต่ก่อน

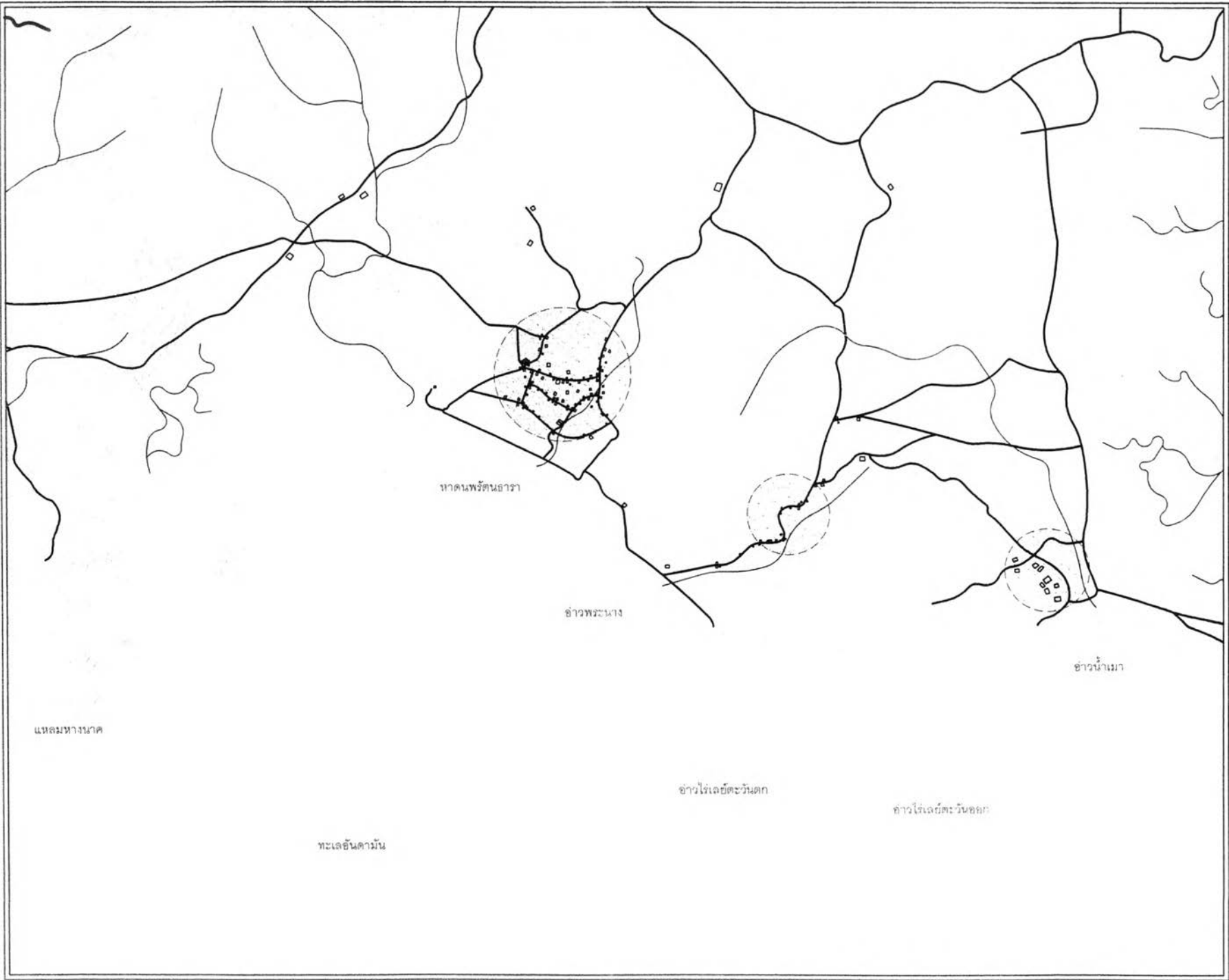
ด้านการท่องเที่ยวเริ่มเข้ามามีบทบาทในพื้นที่บ้างเนื่องจากเกาะพีพีเริ่มมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวจากทางด้านจังหวัดภูเก็ต ในแรกเริ่มประเภทนักท่องเที่ยวเป็นแบบ Back-Packer มาจากประเทศเยอรมันและประเทศทางแถบสแกนดิเนเวียเข้ามาค้างแรมบนเกาะพีพี โดยการพักกางเต็นท์ทำให้พื้นที่อำเภอนางเริ่มมีธุรกิจที่รองรับนักท่องเที่ยวที่ต่อเนื่องจากเกาะพีพี เช่นเรือรับส่งผู้โดยสาร และการขายเสบียงอาหารให้แก่นักท่องเที่ยวที่เที่ยวนบนเกาะพีพี

ลักษณะทางสังคมและวิถีชีวิต

ในด้านสังคมในช่วงนี้ยังไม่มี การเปลี่ยนแปลงที่เห็นเด่นชัดนัก วิถีชีวิตของคนในชุมชนยังเป็นลักษณะสังคมชนบท ชาวบ้านส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิมที่ประกอบอาชีพประมงชายฝั่งมีการวางลอบ การตกเบ็ด และเกษตรกรรมทั่วไปอาทิเช่นสวนมะพร้าว สวนยางพารา โดยมีร้านค้าบางส่วนขายอาหารเสียบียงแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติดที่พัkd้างแรมบนเกาะพีพี

สภาพแวดล้อม

ลักษณะทางสภาพแวดล้อมยังคงไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากเมื่อก่อนมากนัก ชาวบ้านยังคงมีการรวมกลุ่มกันที่บ้านคลองแห้ง และประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยที่ในพื้นที่ยังเต็มไปด้วยป่าไม้และสวนของชาวบ้าน

หัวข้อ: การเปลี่ยนแปลงการตั้งถิ่นฐาน
เนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยว
กรณีศึกษา: ตำบลท่าเสา จังหวัดตาก

แผนที่ 4.2
แสดง: รูปแบบการตั้งถิ่นฐาน ช่วงปี 2521-2525
ที่มา: จากการทำวิจัยภาคสนาม

- สัญลักษณ์
- ที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย
 - ที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง
 - ที่อยู่อาศัยหนาแน่นสูง และพาณิชยกรรม
 - จุดสาธารณะ
 - สถานที่ราชการ
 - ศาลากลาง

เขียนโดย: อธิติ กัลปนาทวิทย์
รหัสบัณฑิต: 45 42211 03
อาจารย์ที่ปรึกษา: อ. ชวิญญ์วรรณ อติโพธิ์

4.1.3. ช่วงที่ 3 ปี พ.ศ. 2526-2530 (ช่วงพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยว)

สภาพพื้นที่โดยทั่วไป

สภาพพื้นที่ในช่วงนี้จะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากมีการสนับสนุนในด้านการท่องเที่ยว จากภาครัฐบาล และการท่องเที่ยวที่จังหวัดภูเก็ตมีการเติบโตที่รวดเร็วมาก ทำให้นักท่องเที่ยวและนักลงทุนแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวที่ใหม่ๆ และเป็นธรรมชาติในบริเวณรอบๆ จังหวัดภูเก็ต โดยที่เกาะพีพีเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่น่าสนใจ จากการบอกกันปากต่อปากของนักท่องเที่ยวเนื่องจากมีความเป็นธรรมชาติสูงและมีทิวทัศน์ที่สวยงาม

ดังนั้นสภาพพื้นที่อ่าวนางในช่วงเวลานี้จะเปลี่ยนเป็นลักษณะที่เริ่มรองรับการท่องเที่ยวมากขึ้น เริ่มมีการลงทุนก่อสร้างโรงแรมที่พักแห่งใหม่ๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวที่ภูเก็ตและเกาะพีพี และเริ่มมีนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆ เข้ามามากขึ้น

รูปแบบการใช้พื้นที่ในช่วงนี้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงที่เห็นเด่นชัด โดยมีการก่อสร้างโรงแรมขึ้นใหม่โดยที่โรงแรมมีความต้องการสร้างให้ใกล้ทะเลมากที่สุดเนื่องด้วยเหตุผลด้านการตลาด ดังนั้นจึงมีการก่อสร้างขึ้นในพื้นที่ริมหาดอ่าวนางขึ้นเป็นจุดแรกๆ ทำให้เกิดชุมชนเล็กๆ เป็นโรงแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่บริเวณหน้าหาด เนื่องจากเป็นหาดอ่าวนางเป็นชายหาดที่มีความเป็นธรรมชาติและมีหาดทรายเป็นสีชมพูสวยงามมาก ในระยะเวลาดังกล่าวการท่องเที่ยวยังไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชนบ้านคลองแห้งมากนัก เนื่องจากโรงแรมที่เกิดขึ้นใหม่ล้วนอยู่ห่างจากชุมชนที่มีอยู่เดิม และลักษณะของโรงแรมที่เป็นโรงแรมระดับดีและมีราคาค่อนข้างสูง ทำให้นักท่องเที่ยวไม่พลุกพล่านมากนัก ซึ่งนักท่องเที่ยวจะพักผ่อนอยู่บริเวณริมหาดอ่าวนางและมีการเดินทางไปพักค้างคืนบนเกาะพีพี ซึ่งมีโรงแรมใหม่ๆ เกิดขึ้นบนเกาะพีพี เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจากต่างชาติ

ระบบเศรษฐกิจ

ลักษณะทางเศรษฐกิจของอ่าวนางในช่วงนี้เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงพร้อมๆ กับการเข้ามาของธุรกิจการท่องเที่ยว นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนจากต่างพื้นที่เช่น กลุ่มนักลงทุนจากกรุงเทพ กลุ่มนักลงทุนจากภูเก็ต โดยที่ชาวบ้านเริ่มให้ความสนใจในธุรกิจที่รองรับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น อาทิเช่น ธุรกิจเรือรับจ้างส่งนักท่องเที่ยว และธุรกิจโรงแรม โดยที่ธุรกิจโรงแรมชาวบ้านที่ไม่มีความชำนาญและขาดทุนทรัพย์จะชักชวนญาติพี่น้องให้มาร่วมทำการลงทุนร่วมกัน แต่เนื่องจากทุนที่มีอยู่น้อยจึงมักเป็นโรงแรมประเภทบังกะโล มากกว่าโรงแรมขนาดใหญ่

ลักษณะทางสังคมและวิถีชีวิต

เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมขึ้นในช่วงนี้ ชาวบ้านเริ่มมองหาอาชีพใหม่ๆที่จะเข้ามาทดแทนอาชีพเกษตรกรรมและประมงชายฝั่งพื้นบ้านแบบเดิม เช่นการขายสินค้าที่ระลึกและอาหารแก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งการเข้ามาของนักลงทุนต่างชาติที่ทำให้ชาวบ้านบางส่วนเข้าไปเป็นลูกจ้างตามโรงแรมที่นักลงทุนต่างชาติเป็นผู้ประกอบการ

ถึงแม้ว่าชาวบ้านจะเริ่มมองหาอาชีพใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่ชาวบ้านซึ่งเป็นชาวไทยมุสลิมยังมีการรวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่นโดยเฉพาะชาวบ้านที่อาศัยในบ้านคลองแห้งซึ่งเป็นชุมชนใหญ่รวมทั้งชาวเลบริเวณอ่าวน้ำเมาซึ่งยังไม่มีผลกระทบ

สภาพแวดล้อม

เริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อม เนื่องจากเกิดโรงแรมขนาดใหญ่ ขึ้นมารองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งเดินทางเข้ามาพักค้างแรมในพื้นที่อ่าวนาง โดยที่นักลงทุนจะใช้พื้นที่ริมหาดอ่าวนางเป็นพื้นที่ทำการก่อสร้างโรงแรม ทำให้ในช่วงเวลานี้ เกิดการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่ริมชายหาดบ้าง แต่เนื่องจากโรงแรมที่เกิดขึ้นมีคุณภาพที่ดี ทำให้มีราคาค่อนข้างสูง นักท่องเที่ยวจึงยังไม่พลุกพล่านมากนักและนักท่องเที่ยวที่มาพัก เป็นนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง ปัญหาทางด้านสภาพแวดล้อมจึงยังไม่เห็นเด่นชัด

4.1.4. ช่วงที่ 4 ปี พ.ศ. 2531-2535 (ช่วงการท่องเที่ยวเฟื่องฟู)

สภาพพื้นที่โดยทั่วไป

เนื่องจากความสวยงามของเกาะพีพีและเกาะแก่งใหญ่น้อยข้างเคียง ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติมีการบอกกันปากต่อปาก ในช่วงนี้การท่องเที่ยวเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่กับการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ มีการเพิ่มจำนวนของโรงแรมที่พักอย่างเห็นได้ชัด รวมทั้งมีการสนับสนุนจากภาครัฐบาลและกระแสการท่องเที่ยวทางทะเลที่เกิดขึ้นในภูมิภาคชายฝั่งทะเลอันดามัน ทำให้นักลงทุนทั้งจากจังหวัดใกล้เคียงเช่นภูเก็ต และนักลงทุนจากกรุงเทพฯ ทำการลงทุนสร้างโรงแรมที่พักอย่างหนักเพื่อให้เพียงพอกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่มีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทางด้านนักลงทุนรายย่อยในพื้นที่ที่ขาดความรู้ความชำนาญในการประกอบธุรกิจโรงแรม เริ่มประสบภาวะขาดทุนทำให้มีการเข้ามาซื้อกิจการจากผู้ประกอบการที่มีเงินทุนสูงกว่า

มีการขยายตัวของโรงแรมที่พักและบังกะไลในเขตพื้นที่ริมหาดอ่าวนาง อย่างรวดเร็วจนเกือบเต็มพื้นที่หาด และมีการกระจายตัวไปยังหาดข้างเคียง เช่นหาดไร่เลย์ หาดนพรัตน์ธารา รวมถึงการสร้างร้านค้า ร้านอาหารและธุรกิจรองรับนักท่องเที่ยวต่างๆ ในพื้นที่ริมหาดอ่าวนาง

ในช่วงนี้ชุมชนบ้านอ่าวนางมีขนาดใหญ่ขึ้นมากจนเป็นชุมชนหลักมีการขยายตัวทางด้านกายภาพอย่างรวดเร็ว อาทิเช่นการขยายทางหลวงสาย 4203 เพื่อรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยว ในส่วนของชุมชนบ้านคลองแห้งซึ่งเป็นชุมชนที่มีแต่ดั้งเดิมยังไม่มีการขยายตัวมากแต่เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้พื้นที่บางบางส่วนซึ่งจากเดิมเป็นที่อยู่อาศัยเปลี่ยนเป็นพาณิชย์กรรมเพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยว

ระบบเศรษฐกิจ

มีการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจเป็นการค้าขายและบริการเพิ่มมากขึ้น โดยธุรกิจส่วนใหญ่เป็นธุรกิจที่ต่อเนื่องมาจากธุรกิจท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร ร้านขายสินค้าที่ระลึก ร้านทัวร์นำเที่ยว ร้านขายอุปกรณ์กีฬาทางน้ำ เนื่องจากการท่องเที่ยวของทั้งภูมิภาคเช่น จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงาล้วนแต่เฟื่องฟูกันทั่วหน้า นอกจากนี้ยังมีธุรกิจที่ดินที่ฟูเฟื่องในช่วงนี้ทำให้เจ้าของที่ดินเดิมและนายหน้าซื้อขายที่ดินบริเวณริมหาดอ่าวนางและพื้นที่ติดถนนให้นายทุนนำไปพัฒนาต่างก็ร่ำรวยไปตามๆกัน

ลักษณะทางสังคมและวิถีชีวิต

เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว ทางด้านอาชีพของคนในท้องถิ่นที่เปลี่ยนเป็น อาชีพค้าขายและบริการเพิ่มมากขึ้น โดยที่สังคมแบบเกษตรกรรมและประมงเริ่มเลือนลางไปจากแต่ ก่อน เมื่อเกิดการขยายพื้นที่เกษตรกรรมให้นายทุนพัฒนาเป็นโรงแรมและชาวต่างนำเรือหัวโทงซึ่งใช้ ประกอบอาชีพประมงชายฝั่งไปเป็นเรือรับส่งนักท่องเที่ยวตามเกาะแก่งต่างๆ ที่มีในพื้นที่ คนในชุมชน เกิดการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ๆของนักท่องเที่ยว

สภาพแวดล้อม

ในช่วงเวลาดังกล่าวเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพของพื้นที่อย่างรวดเร็ว มีการ ขยายตัวของโรงแรม รีสอร์ท บังกะโล และร้านค้า อย่างรวดเร็ว สภาพพื้นที่เดิมไปด้วยโรงแรม ร้านค้า ใหม่ ๆ มากมาย พื้นที่ริมหาดได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่เกือบทั้งหมด เนื่องจากมีการขยายถนนหลวง สาย 4203 ทำให้การคมนาคมในพื้นที่เป็นไปอย่างสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น โดยที่พื้นที่ริมถนน เปลี่ยนแปลงสภาพจากเรือกสวนมาเป็นอาคารร้านค้าเกือบทั้งหมด พื้นที่เริ่มประสบปัญหาบ้างเช่น ปัญหาขยะ ปัญหาน้ำเสีย ซึ่งล้วนมาจากโรงแรมและร้านค้าต่างๆ แต่ยังไม่ถึงกับรุนแรง

หัวข้อ : การเปลี่ยนแปลงการตั้งถิ่นฐาน
เนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยว
กรณีศึกษา : ตำบลสามนาง จังหวัดกระบี่

แผนที่ที่ ๘

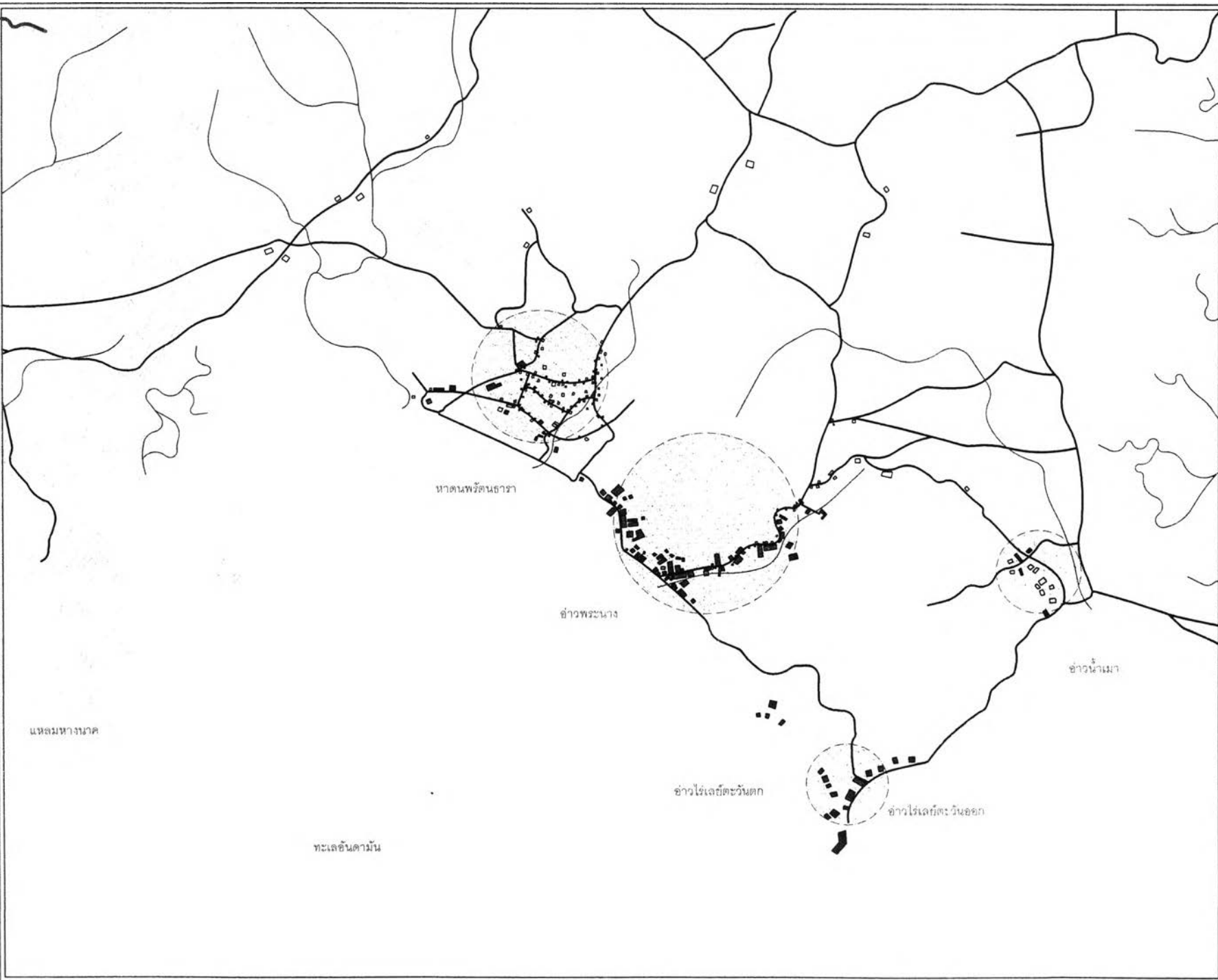
แสดง รูปแบบการตั้งถิ่นฐานช่วงที่ ๘
(พ.ศ. 2531-2535)

ที่มา : จากภาพสำรวจภาคสนาม

สัญลักษณ์

- ที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย
- ที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง
- ที่อยู่อาศัยหนาแน่นสูง และพระนิคมกรรม
- อุทยานกรรม
- สถานที่ราชการ
- ศาลเจ้าแม่

ชื่อผู้จัดทำ : อธิติ กิลปนาทพงศ์
รหัสบัณฑิต : 46-42211-21
อาจารย์ที่ปรึกษา : อ. ชวิญญูธรรม อดิโพธิ์

4.1.5. ช่วงที่ 5 ปี พ.ศ. 2536-2540 (ช่วงเริ่มมีปัญหาในพื้นที่)

สภาพพื้นที่โดยทั่วไป

ในช่วงนี้การเปลี่ยนแปลงของพื้นที่เป็นไปอย่างไร้ระเบียบแบบแผน ชุมชนบ้านอ่าวนางซึ่งส่วนใหญ่เต็มไปด้วยโรงแรม บังกะโล เกสต์เฮาส์ ร้านอาหาร และร้านค้าต่างๆ ต่างผุดขึ้นอย่างรวดเร็วจนมีการรบกวนกันเองเนื่องจากการใช้พื้นที่ที่ต่างประเภทต่างชนิดกัน การเติบโตอย่างรวดเร็วของชุมชนบ้านอ่าวนางเริ่มมีการแทรกซึมเข้าไปในพื้นที่ของชุมชนบ้านคลองแห้งอย่างเห็นได้ชัด โดยเกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้พื้นที่ประเภทที่อยู่อาศัยของชาวบ้านดั้งเดิมมาเป็นพาณิชย์กรรมเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างเต็มรูปแบบ พื้นที่เกษตรกรรมเดิมถูกเปลี่ยนมือไปสู่เงินทุนเพื่อพัฒนาเป็นโรงแรมขนาดใหญ่ พื้นที่หน้าหาดที่มีหาดทรายที่สวยงามถูกพลิกพื้นเป็นปลาซาเพื่อทำการขายของ และเป็นร้านอาหารโดยถมทรายบริเวณหน้าหาดอ่าวนางเป็นเชือกกันระหว่างทะเลกับถนนทำให้สภาพพื้นที่และสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีการวางท่อระบายน้ำเสียขนาดใหญ่ทิ้งลงบริเวณหน้าหาดทำให้เสียทัศนียภาพของชายหาด

ในบริเวณอ่าวไร่เลย์ได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างเต็มที่มีทั้งกิจกรรมพายเรือแคนู การปีนเขา และการเล่นน้ำทะเล ทำให้เกิดโรงแรม และบังกะโลใหม่ๆ บริเวณนี้อย่างรวดเร็ว มีเพียงบ้านอ่าวน้ำเมาที่ยังมีรูปแบบเดิมๆ

ระบบเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจในช่วงนี้เฟื่องฟูเต็มที่เนื่องจากการท่องเที่ยวได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง ชาวบ้านต่างหันมาประกอบอาชีพที่รองรับการท่องเที่ยวกันทั่วหน้าตั้งแต่การเป็นลูกจ้างตามโรงแรมต่างๆ เป็นพ่อค้าแม่ค้าขายอาหารและของที่ระลึก ขายอุปกรณ์ดำน้ำ รวมถึงชาวเลเดิมต่างหันมาประกอบอาชีพรับส่งนักท่องเที่ยวตามเกาะแก่งต่างๆ บริเวณอ่าวนางโดยใช้เรือหัวโทงที่ใช้ทำการประมงชายฝั่งดัดแปลงเป็นเรือรับส่งนักท่องเที่ยว ต่างเล่นกันทั่วหาดรับส่งนักท่องเที่ยวกันวุ่นวาย ซึ่งการรับส่งนักท่องเที่ยวชมเกาะแก่งต่างๆ ในพื้นที่ได้เม็ดเงินง่ายกว่าการประมงชายฝั่งแบบเดิมๆ

นักลงทุนจากต่างพื้นที่ต่างเข้ามาจับจองพื้นที่เพื่อทำการค้าขายกันอย่างคึกโครมทั้งรายใหญ่รายย่อย มีทั้งร้านตัดเสื้อสูทมาจากกลุ่มนักธุรกิจเชื้อสายอินเดีย ผู้ประกอบการธุรกิจเรือเร็วรับส่งนักท่องเที่ยวจากกลุ่มนักธุรกิจทางภูเก็ต ผู้ประกอบการขายผ้าและของชำร่วยจากในตัวเมืองกระบี่ รวมทั้งผู้ประกอบการร้านอาหารซึ่งมีทั้งนักลงทุนจากภูเก็ตและกรุงเทพฯ นอกจากนี้ยังมีผู้ประกอบการรายย่อยที่เข้ามาเดินขายสินค้าริมหาดแก่นักท่องเที่ยว เช่น ผ้าปูรองนอน ข้าวโพดปิ้ง ไอศกรีม

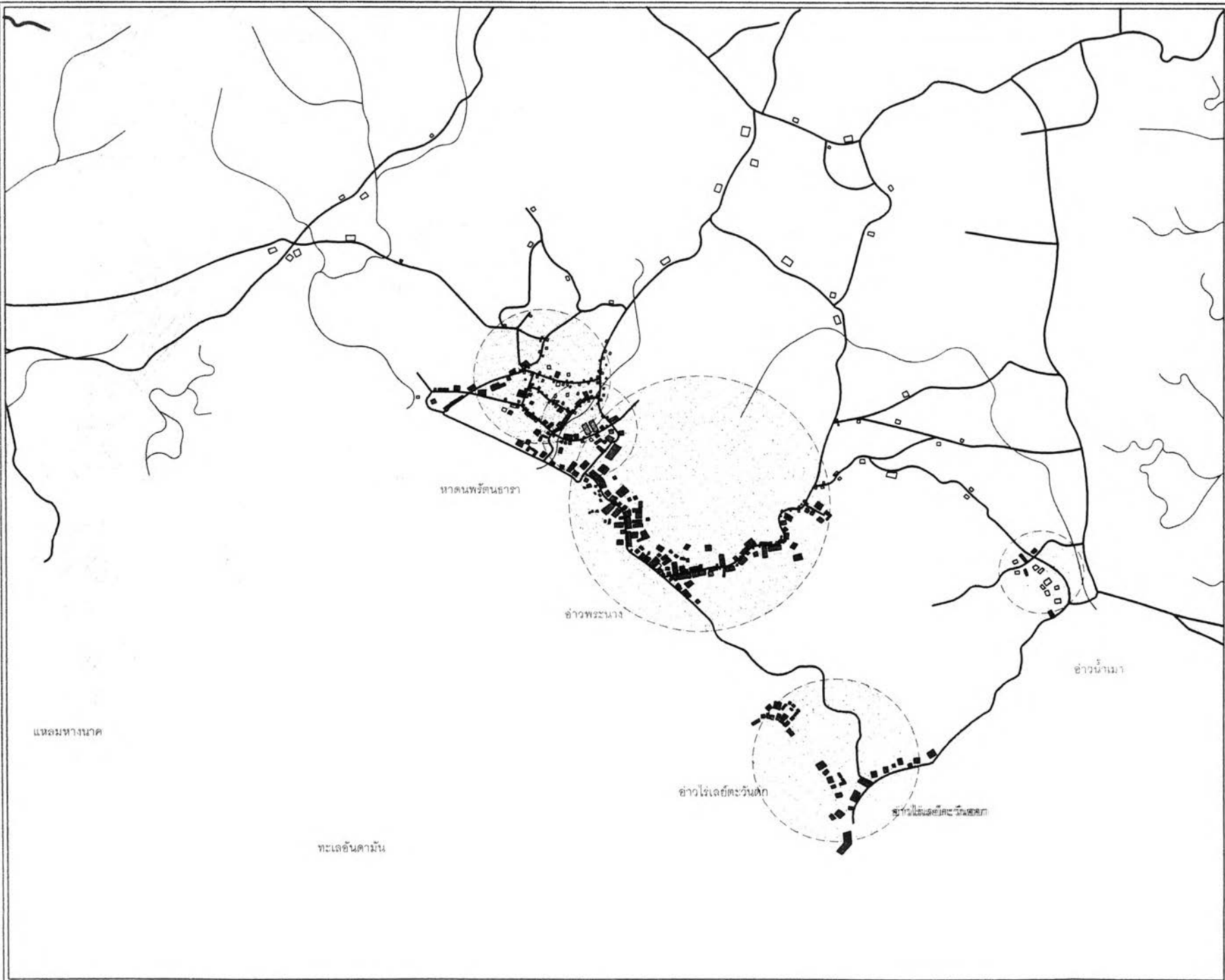
เนื่องจากราคาที่ดินที่มีราคาพุ่งสูงมากทำให้นักลงทุนทั้งรายใหม่รายเก่าเริ่มเบียดเบียนพื้นที่สาธารณะเช่นก่อสร้างอาคารโดยรุกพื้นที่ขึ้นไปบนเขา การรื้อกลั้ล้าร้างสาธารณะเพื่อก่อสร้างอาคาร หรือแม้กระทั่งเริ่มรื้อกลั้ล้าเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติจากผู้มีอิทธิพลในพื้นที่

ลักษณะทางสังคมและวิถีชีวิต

ชาวบ้านและนายหน้าที่ขายที่ดินได้ ต่างนำเงินไปปลูกบ้านหลังใหม่ซึ่งมีขนาดใหญ่ ในพื้นที่ลึกเข้าไปในสวนยางเช่น บ้านช่องพลี และบางส่วนของบ้านอ่าวนาง ซึ่งมีสภาพห่างไกลและโดดเดี่ยวจากพื้นที่ชุมชนเดิม ทำให้สภาพชุมชนเดิมเปลี่ยนแปลงไป โดยที่ชาวบ้านที่ขายที่ได้พากันย้ายออกไปที่อื่นนั้น ความสัมพันธ์ที่มีอยู่เดิมในชุมชนเริ่มจืดจางลงไป รวมไปถึงการเข้ามาของวัฒนธรรมใหม่ๆ ที่มากับนักท่องเที่ยวต่างชาติ และผู้ประกอบการจากต่างพื้นที่ ที่เข้ามาอาศัยในอ่าวนางทำการค้าขายหาบเร่แผงลอย และเป็นลูกจ้างในร้านค้าต่างๆ

สภาพแวดล้อม

พื้นที่อ่าวนางประสบปัญหาสภาพแวดล้อมของเมือง มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่หน้าหาดทั้งหมด โดยการก่อสร้างเขื่อนบริเวณด้านหน้าหาดอ่าวนางเพื่อป้องกันคลื่นลมในฤดูมรสุม โดยที่เกิดการทำลายสภาพแวดล้อมของพื้นที่หน้าหาดโดยสิ้นเชิง หาดทรายที่เคยสวยงามและมีเม็ดทรายสีชมพูถูกถมเพื่อสร้างเป็นเขื่อน สูงประมาณ 2 เมตร เพื่อขยายถนนและสร้างเป็นพลาซ่าเพื่อให้นักท่องเที่ยวจับจ่ายซื้อสินค้าและบริการ มีการต่อท่อระบายน้ำเสียขนาดใหญ่ด้านใต้เขื่อนทิ้งลงพื้นที่หน้าหาด ทำให้ทัศนียภาพที่เคยสวยงามของชายหาดที่เป็นธรรมชาติสูญเสียไปอย่างสิ้นเชิง

หัวข้อ : การเปลี่ยนแปลงการตั้งถิ่นฐาน
เนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยว
กรณีศึกษา ตำบลอ่าวตง จังหวัดกระบี่

แผนที่ 4.5
แสดง : รูปแบบการตั้งถิ่นฐานช่วงปี 19
(พ.ศ. 2536-2540)
ที่มา : จากการสำรวจภาคสนาม

- สัญลักษณ์
- ที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย
 - ที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง
 - ที่อยู่อาศัยหนาแน่นสูงและพื้นที่ราชการ
 - อุตสาหกรรม
 - สถานที่ราชการ
 - ศาสนสถาน

ชื่อผู้จัดทำ : ชลิตี เกิดปานเจริญ
รหัสผู้จัดทำ : 45-42211-2
อาจารย์ที่ปรึกษา : อ. ชวิญญ์ธรรม อติพิพิธ

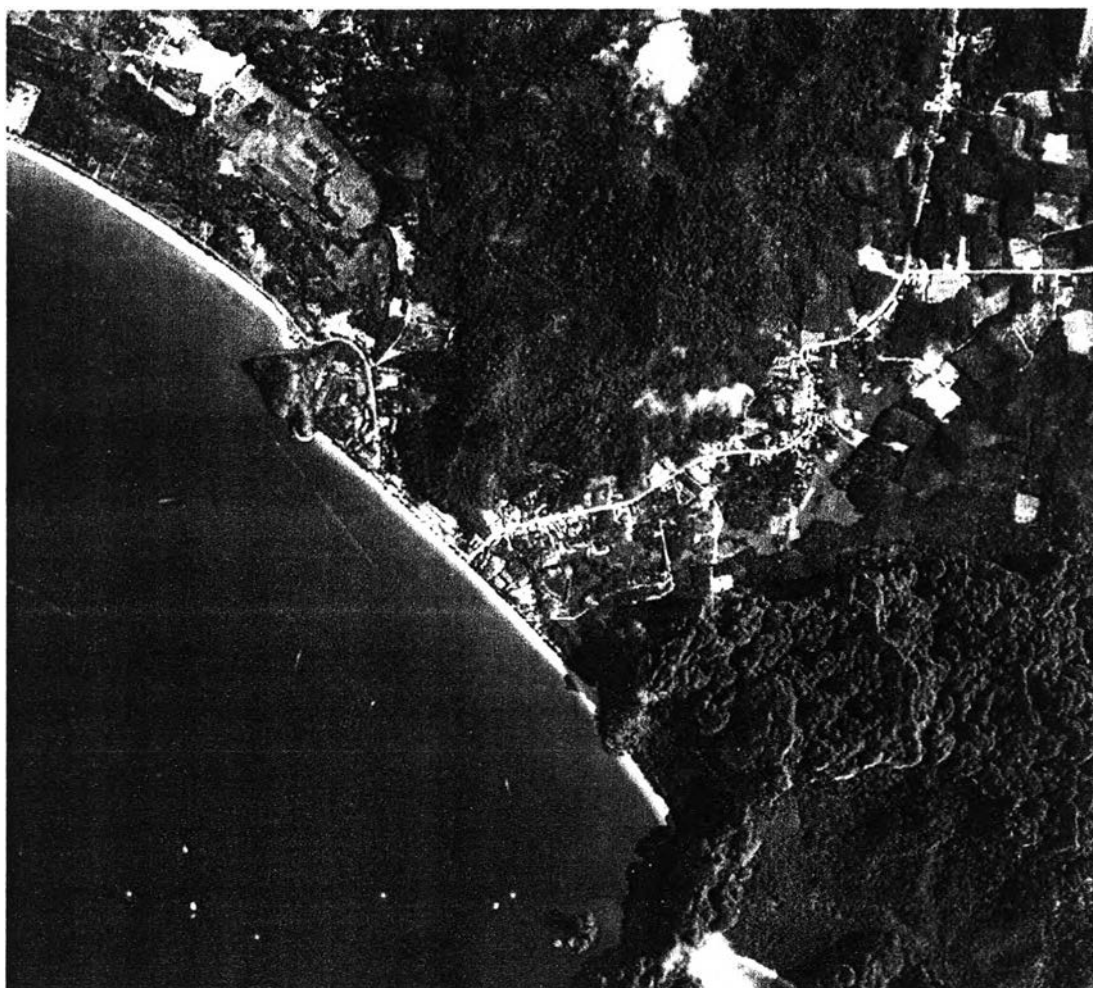
4.1.6. ช่วงที่ 6 ปี พ.ศ. 2541-2545 (ช่วงขาลงของพื้นที่)

สภาพพื้นที่โดยทั่วไป

เนื่องด้วยการเติบโตอย่างรวดเร็วของการท่องเที่ยวทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพอย่างต่อเนื่องในพื้นที่ชุมชนบ้านอ่าวนาง ในช่วงนี้มีการใช้พื้นที่ ที่ส่วนใหญ่เต็มไปด้วยพณิชยกรรมที่สนองตอบการท่องเที่ยว แทรกสอดไปในพื้นที่ชุมชนบ้านอ่าวนาง รวมทั้งชุมชนบ้านคลองแห้ง ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพด้วยเช่นกัน มีการเปลี่ยนพื้นที่เกษตรกรรมเดิมเป็นบังกะโล และเกสต์เฮาส์หลังเล็กๆ ขึ้นมากมาย จนชุมชนทั้งสองมีการเชื่อมต่อผสมผสานเป็นเมืองที่รองรับการท่องเที่ยวชายทะเลอย่างชัดเจน

มีการปรับสภาพแวดล้อมของชุมชนใหม่โดยยึดถือประโยชน์จากการท่องเที่ยวเป็นหลักทำให้เกิดการเบียดเบียนสภาพแวดล้อม ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย เช่น การก่อสร้างโรงแรมโดยรื้อล้างพื้นที่ขึ้นไปบนเขา การสร้างร้านอาหารโดยถมพื้นที่ริมคลองสาธารณะของพวกนายทุน หรือแม้กระทั่งองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเข้าไปใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อดำเนินกิจการขององค์กร รวมถึงเกิดการแก่งแย่งกันใช้พื้นที่สาธารณะอย่างเห็นได้ชัดเจน ทั้งนักท่องเที่ยวที่เข้าไปใช้พื้นที่ริมหาดเพื่อพักผ่อนซึ่งเป็นพื้นที่เดียวกันกับเรือหัวโทงที่จอดรับส่งนักท่องเที่ยว และพ่อค้าแม่ค้าขายของริมหาด ต่างก็เดินขายของกันอย่างพลุกพล่านทำให้เกิดการซ้อนทับกันของการใช้พื้นที่ ปัญหาการแข่งขันกันเองระหว่างโรงแรมต่างๆ จากปัญหาต่างๆ นี้เองทำให้สิ่งแวดล้อมที่สวยงามของอ่าวนางเริ่มเสื่อมโทรมลง

บริเวณอ่าวไร่เลย์ทั้งอ่าวไร่เลย์ตะวันออก และอ่าวไร่เลย์ตะวันตก เกิดรีสอร์ตและบังกะโลแทรกในพื้นที่ชายทะเลจนเต็มพื้นที่ มีเพียงพื้นที่บริเวณอ่าวน้ำเมาที่ยังคงไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากแรกเริ่มมากนัก

รูปที่ 4.2 แสดงภาพถ่ายทางอากาศของอ่าวนาง ปี พ.ศ.2543

ที่มา : กรมแผนที่ทหาร

ระบบเศรษฐกิจ

ในช่วงเวลานี้ระบบเศรษฐกิจของพื้นที่พึ่งพาเม็ดเงินที่เกิดจากการท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นหลัก ชาวบ้านในพื้นที่ล้วนมีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อีกทั้งมีการเข้ามาของคนต่างพื้นที่ซึ่งเข้ามาประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เนื่องจากมีรายได้ที่ดี อาทิเช่นเดินขายของตามริมชายหาด หาบแร่แผงลอยขายอาหารตามริมถนน ซึ่งพวกนี้มักเข้ามาในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวมากหรือในช่วง High-Season และกลับออกไปในช่วง Low-Season รวมทั้งการวนไปขายที่อื่นๆในภูมิภาคเช่น ภูเก็ต พังงา และฝั่งทะเลอ่าวไทยทางเกาะสมุย

ลักษณะทางสังคมและวิถีชีวิต

รูปแบบทางสังคมและวิถีชีวิตของชาวบ้านอำวนางเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีคนแปลกหน้าเข้ามาในพื้นที่มากขึ้น ซึ่งล้วนแต่เป็นนักลงทุนซึ่งเข้ามาอาศัยอยู่ในพื้นที่ พวกพ่อค้าแม่ค้าที่เข้ามาขายของ รวมทั้งนักท่องเที่ยวที่เข้ามาปะปนในชุมชน มีการผสมผสานกันทางวัฒนธรรมกันมากขึ้น ความสนิทชิดเชื้อกันภายในชุมชนมีลดน้อยลงเนื่องจากคนดั้งเดิมในชุมชนขนย้ายออกไปตั้งถิ่นฐานที่อื่น ประกอบกับมีการอพยพของแรงงานต่างถิ่นเข้ามาในพื้นที่มากขึ้น

สภาพแวดล้อม

เกิดการใช้พื้นที่โดยที่ไม่ใส่ใจและไม่เคารพต่อสภาพแวดล้อมและพื้นที่สาธารณะ เนื่องจากพื้นที่ราบมีการจับจองและมีการก่อสร้างจนแน่นเต็มพื้นที่ ทำให้นักลงทุนที่มาภายหลังเริ่มเปลี่ยนแปลงพื้นที่ซึ่งเป็นสาธารณะให้เป็นพื้นที่ของตนเองเช่น การบุกรุกขึ้นไปทำการก่อสร้างบนเขาคลองแห้ง การทำการก่อสร้างโดยมีการถมลำรางสาธารณะ ซึ่งการกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดผลเสียทางด้านสภาพแวดล้อม เช่นพื้นที่บริเวณเชิงเขาเกิดการสไลด์ตัวเนื่องจากการขุดดินเพื่อก่อสร้างอาคารบนเขาคลองแห้งและ เกิดปัญหาน้ำท่วมขังในบริเวณที่มีการถมลำรางสาธารณะ

นอกจากนี้พื้นที่หน้าหาดยังมีปัญหาด้านสภาพแวดล้อมอีกหลายอย่างเช่นปัญหาขยะจากร้านค้าต่างๆ จนทาง อบต.อำวนางจำเป็นต้องกันคอกบริเวณพลาซ่าเพื่อสร้างเป็นที่ทิ้งขยะ รวมทั้งสร้างห้องสุขาสาธารณะเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนมากโดยใช้พื้นที่บนทางเท้าริมหาดอำวนาง ส่งผลให้ทัศนียภาพของหน้าหาดเสียหายเป็นอย่างมาก

หัวข้อ การเปลี่ยนแปลงการตั้งถิ่นฐาน
เนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยว
กรณีศึกษา ตำบลอ่าวน้ำเมา จังหวัดอยุธยา

แผนที่ ๖
แสดง รูปแบบการตั้งถิ่นฐานช่วงที่ ๖
(พ.ศ. 2541-2545)
ที่มา จากการสำรวจภาคสนาม

- สัญลักษณ์
- ที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย
 - ที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง
 - ที่อยู่อาศัยหนาแน่นสูง
และพาณิชยกรรม
 - จุดสาธารณะ
 - สถานที่ราชการ
 - ศาลากลาง

ชื้อยิลิต อติดี วิทยาลัยราชภัฏ
รหัสยิลิต 45 42211 2
อาจารย์พิภพศึกษา อ. อติดีประวง อติดีโพธิ์

จากการสัมภาษณ์ผู้ที่อยู่ในพื้นที่อ่าวนาง และทราบถึงความเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอด สามารถจำแนกช่วงเวลาในแต่ละช่วงที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็นตารางได้ดังนี้

กลุ่มคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่				สถานการณ์ในพื้นที่
ช่วงเวลา	คนในท้องถิ่น	นักท่องเที่ยว	ภาครัฐ	
ปี 2521- 2525	- ชาวประมง, ชาวบ้านทำสวน ยางพารา ปาล์ม น้ำมันและ มะพร้าวหากิน และประกอบ อาชีพอยู่ในพื้นที่	- นักท่องเที่ยว เป็นลักษณะ Back Packer ส่วนใหญ่มาจาก ประเทศเยอรมัน และประเทศแถบ สแกนดิเนเวีย	- ภาครัฐยังไม่เข้า มามีบทบาทใน พื้นที่มากนัก	สภาพพื้นที่ยังมีความเป็นธรรมชาติ โดยมีชาวบ้านประกอบอาชีพ เกษตรกรรมและ ชาวประมง ประกอบอาชีพอยู่ในพื้นที่จำนวนมาก เนื่องจากพื้นที่ตำบลอ่าว นางยังเป็นพื้นที่ห่างไกลจากตัวเมือง กระบี่ ส่วนนักท่องเที่ยวมีจำนวน น้อยและส่วนใหญ่เดินทางไปยัง เกาะพีพี จากทางด้านจังหวัดภูเก็ต
ปี 2526- 2530	- ผู้ประกอบการ ต่างพื้นที่เข้ามา ลงทุนธุรกิจ โรงแรมและ บังกะโล - ชาวบ้านใน พื้นที่เริ่มชักชวน ญาติพี่น้องมา ลงทุนในธุรกิจ บังกะโลและ ร้านอาหาร	- นักท่องเที่ยว กลุ่มระดับที่มี รายได้สูงเข้ามา เที่ยวในพื้นที่	- ภาครัฐประกาศ ให้หาดนพรัตน์ นธราและหมู่ เกาะพีพีเป็นเขต อุทยานแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2526 - รัฐบาลส่งเสริม ปี 2530 เป็นปี การท่องเที่ยวไทย ทำให้การ ท่องเที่ยวเริ่มมี บทบาทเพิ่ม สูงขึ้นในการ พัฒนาพื้นที่	สภาพพื้นที่ยังมีความสมบูรณ์ เนื่องจากนักท่องเที่ยวยังจำนวนมาก มีนักท่องเที่ยวรายได้สูงเข้ามา ท่องเที่ยวอ่าวนางและเกาะพีพี โรงแรมที่มีคุณภาพดีรองรับ นักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่มดังกล่าว

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

	ท่องเที่ยว			ระเบียบและเกิดปัญหาขัดแย้งในการใช้ทรัพยากร
ปี 2540-2545	- มีกลุ่มคนหลากหลายในพื้นที่ ทั้งชาวบ้านดั้งเดิมที่อาศัยในพื้นที่, ชาวบ้านที่เปลี่ยนตัวเองเป็นผู้ประกอบการ, ผู้ประกอบการต่างพื้นที่และกลุ่มอพยพเข้ามาทำงานตามฤดูท่องเที่ยว	- กลุ่มนักท่องเที่ยวทุกรูปแบบทั้งเอเชีย, ยุโรป, อเมริกา และชาวไทย มีทั้งรายได้สูง, ปานกลางและรายได้น้อย รูปแบบการพักผ่อนมีทั้งพักเป็นเวลานาน พักแรม 2-3 คืนหรือแม้กระทั่งมาเข้าเย็นกลับ	- ส่วนปกครองท้องถิ่นเข้ามาพัฒนาแก้ไขปัญหาลดและจัดระเบียบในพื้นที่ - บางส่วนเปลี่ยนสภาพเป็นไปเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เนื่องจากมองเห็นโอกาสและข้อได้เปรียบในการใช้พื้นที่	- เกิดปัญหาที่ซับซ้อนในการใช้พื้นที่เนื่องจาก มีกลุ่มคนหลายประเภทเข้ามาใช้สอยพื้นที่ มีการแย่งชิงพื้นที่ที่มีทำเลที่ดีกว่าเพื่อผลประโยชน์ในด้านการประกอบธุรกิจ ทั้งกลุ่มผู้ประกอบการกับส่วนปกครองท้องถิ่น เกิดการทับซ้อนในการใช้พื้นที่ของกลุ่มคนแต่ละกลุ่ม

ตารางที่ 4.1 แสดงช่วงเวลาที่มีการพัฒนาการท่องเที่ยวและกลุ่มคนที่มีบทบาทในอ่าวนาง
ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ผู้ประกอบการโรงแรมในอ่าวนาง สิงหาคม 2546